91 SABAHATTİN KUDRET AKSAL EŞİK

Sabahattin Kudret Aksal

Eşik

bilgi yayınevi

BİLGİ YAYINLARI 91
ŞİİR DİZİSİ 8

Birinci Basım
Mart 1970

BİLGİ YAYINEVİ
Sakarya Caddesi 8
Telf. 17 74 30 - 12 50 67
Yenişehir, Ankara

SABAHATTİN KUDRET AKSAL

EŞİK

BİLGİ YAYINEVİ

Sabahattin Kudret Aksal'ın öteki şiir kitapları

Varlık Yayınevi

Şarkılı Kahve (1944) (Tükenmiştir.)
Gün Işığı (1953) (Tükenmiştir.)
Duru Gök (1958)
Bir Sabah Uyanmak (1962) (*Şarkılı Kahve* ile *Gün Işığı* bir arada)

Yeditepe Yayınevi

Elinle (1962)

De Yayınevi

Ağızda Bir Sevi (*çeviri*, Paul Eluard'dan seçme şiirler)

BİLGİ BASIMEVİ - ANKARA, 1970

İÇİNDEKİLER

1.

Eşik	11
Doludizgin	12
Tanyeriyle	14
Karanfiller	15
Kapı	16
Eski	19
Tüyden Orman	21
Kara Ofelya .	22
Kervan	23
İşte Bunlar	27
Sunu	28
Bir Aydınlık	29
Sokak	30
Ve Gece Uzattı	33
En Keskin Bıçağı	34
Gergef	35
Ayna	36
Gecede	37
Kurşun	38
Pan'ın Ölümü	39
Yağmur	40
Kara	41

Penceresinden 43
Fareler 45
Sözcükler 47
Resim . 48
Eskimiş Bir Güneş 49
Bir Kadın 50
Eski Zaman 51
Mavimsi Zaman 52

2.

Düşleme 61
Gemi . 62
Gökyüzü Boyandı 63
Geceyle Gelen 64
Sonuna Doğru . 65
Benim Gecenin Ortasında 66
İkili 67
Sabahtı 68
Kıpkırmızı 69
Konuşmak 70
Sığırtmaç 71
Kuytu 72
Tavşan . 73
Bu Sağanakta 74
Külrengi 75
Değişim . 76
Bir Kuş Gibi 77
Aydınlığım Büyüyor 78
Ağustos Günü 79
Sarmaşık 80
Şiir 81
Tüfek 82
Fantazya 83
Issız Kırlar 84
Yağmurlu Karanlık 85
Dışarda 86
Gidiyor 87

Yedikçe	91
İçinde	94
Uzuyor	95
Işıyan	96
Sigara .	97
Sürüler	98
Şiir .	99
Masa	100
Akşama Doğru . .	101
Ekmek Lodos ve Uyku	102
Örümcek	103
Aşama.	104
Ölü . .	105
Bir Kadın Her gece	106
Bir Kişi	107
Çaba	108
Kapıdan Çıkar Çıkmaz.	109
Büyülü Matematik	110
Penceremde	111
Uykusuzluk	112
Gramofon	113
Kargalar	114
Tutsak	118
Leke	120

1.

Eşik

Bir yaz günüydü bırakmıştım arkamda
Yürüyordum sokaklar tozdu yapılar
Boz bulanık bir su gibi akıyordu
Bir kadın çamaşırını asıyordu
Penceresinde yitirilmiş anılar
Burnumda çürümüş yemiş kokuları
Sokaklar yeniden yeniden sokaklar
Yer bitirir en güzel aydınlıkları
Geceyle gündüzün kavşak noktasında
Havada kanat vuran bir kuştu çirkin
Ve şaşkın baktım birdenbire karşımda
Olağanüstü eşiği güzelliğin

Doludizgin

Doludizgin delifişek
Bir yüce orduydu onlar
Ağaçta gördükleri tek
Donan çiy tanesinden taş
Çağından yola çıktılar
Karanlıkta ve bilerek
Adım adım hızlı yavaş
Bırakarak yüklerini
Her gün daha bir yeni
Bıçak gibi bilenerek
Geldiler günümüze dek

Kiminin Platon'du adı
Sophokles El Greco kiminin
Bir altın kuşun kanadı
Vururdu durmadan korkunç
Sessizliğinde gecenin
Dante'ydi Ronsard'dı Bach'tı
Kızgın güneşte yanan tunç
Yeryüzünü kuran bize
Atılış çizgi ve dize
Bol bir yağmur gibi yağdı
Aydınlığımızın tadı

İlk çağda çiğ maviydiler
Mermerde yansıyan ışık
Sonra gün değişir döner
Kokusu oldular orgun
Gizemleriyle karmaşık
Ekseninden çıkan çember
Çevrilerek daha yoğun
Açık denizlere kaçış
Soluk soluğa bir yokuş
Gider esrik sürücüler
Ve bir böcek zamanı yer

Tanyeriyle

Tanyeri birden düşünde ağardı
Tepeden tırnağa direnç bir avcı
Uçtu gitti kırların buğusuna
En serin nane kokularla savruk
Gözü görmez yüzlerce karatavuk
Asılı ağaçların dallarına

Bir keklik için bir tuz için bir tek
Duman için bir ot için giderek
Altın yemişleri çocukluğunun
Hergün dümdüz çizgisi hergün sapa
Küçük ışıkları dizer bir ipe
O eski koşucu o eski yorgun

Uykusundan uyanırdı bir kadın
Toz bulutlarında bir aydınlığın
O erkenci güneşler ortasında
Saçlarından süzülür yalnızlığı
Avcı döndü kentine avladığı
Yağmuruyle bir orman torbasında

Karanfiller

Alacasında sabahın kimdi
Ayıran ayıklayan yıkayan
Bir ışıltılı bakraçta eski
Süzen usunun haziranından
Yanyana koyan karanfilleri

Aydınlığımız karanfilleri
Anlamla yoğuran bir ocakta
O ipince büyücü elleri
Orda tarihten önce uzakta
Getiren bugüne bunca iri

Her öğle üstü sonra ikindi
Karanfilleri her gün yeniden
Gökyüzünde yokluğun var etti
Bir kişi gece gündüz yürüyen
Aynasında güneşlerin şimdi

Kapı

Bir kapının eşiğindeyim açtım
Tuz akında yoğun sulardan geçtim

Uyanan yoktu tanyerinde düzlük
Külrenginde soluk soluğa kızlık

Gece üzerimden sıyırdığım urba
Bir çil horozda arınmaya gebe

Taş mı toprak mı börtü mü böcek mi
Bitki mi alabildiğine evren mi

Gökkuşağının çemberinde tutsak
Bir el tutumunda sonsuzdan ırak

Güneşe dönük aynaların yüzü
Işır orda sürekliliğin gizi

Bir ağaçta boşluğa uzamanın
Taylarda koşu dumanı otların

Bu toz toprakta tek başına kişi
Sana vergi maden aramak işi

Biçimde anlam anlamda parıltı
Varla yok torbamda binbir görüntü

Açlığımın doymak bilmez ambarı
Boş mu desem bu tas dolu mu yarı

Bir yaman çekirdekte günün kökü
Ağaçta yeşil sıcak güneşteki

Ölülerin çırılçıplak gözleri
İşte ilk uygarlıkların gökleri

İlk sular uyanışın kokuları
Girdi iğne deliğinden içeri

Uçurdum kuşlarımı doludizgin
Som altın lekeleri gökyüzünün

Bir başlangıç ki sayıklanır sonu
Usumun bitmez tükenmez oyunu

Yol arabanın çıngırağı durak
Sonra birden gene durmadan gitmek

Bir bilgiç böcekte bir ak tohumda
Gün aydınlığında ağır uykumda

Avucumda bulut uçup giden ağaç
Kan ter gözümü açtığım saklambaç

Kim biçimledi bende bu düzeni
Her uyanışta her gün daha yeni

Bin yıldıza bölündüm bir yıldızda
Uzaydım ovada süre ırmakta

Terkemde ölçünün uyağın düşü
Öter durur bir yerde ardıç kuşu

Eski

Sen eski bir kentsin ak evleri
Sokaklarında göğü aydınlık
Düşünde Fenike gemileri
Odalarında bir masal balık

Eski bir gündüz yazıdan eski
Bir sonsuz yuvarlakta kırlangıç
Öten sessizlik denizlerdeki
Bir uzun yolculuğa başlangıç

Yoktan bir çizgiyi bulmak için
Bir soyut kuşun altın izinde
Duygunun ikizi düşüncenin
Yıkanan güneşlerin tuzunda

İşlenmemiş buğday ilkel yıldız
İnancın adı sevinin adı
İlk gününden bu yana uykusuz
Bir sıcak yağmur durmadan yağdı

Yaşamak büyüdü büyüdü su
Gökyüzünün başıboş otları
Pencerendeki ışıktan saksı
Bir kocaman çiçek açtı sarı

Tüyden Orman

Tüyden bir orman düşünüyorum sizin için
Yaşam tutkusu da biçim de töre de onda
Yağmur yüküyle dolu bakır ağırlığında
Bir orman bütün özgürlüğü ellerinizin

Dışında kentin gecenizin gündüzünüzün
Yok mu ne tanyerinin alacasında ürkek
Yediğiniz ekmek içtiğiniz sudan gerçek
Sonsuzluğa açık kapısı yaşamanızın

Korkulu düşler önce sonra günlük güneşlik
Bir ayağınız ışık bir ayağınız çizgi
Sürüp gideceksiniz ılık yağmurlar gibi
Bu ne us böyle bir solukta bu ne çılgınlık

Sizin için bu kurduklarım tüm sizin için
Saz yapılar ışıklarla donanmış saraylar
Toz duman doru atlar şenlikler alaylar
Uzayın ötesinde bir yer size sürenin

Kara Ofelya

Bir düşsül suyun üstünde yüzüyor elleri
Bir üveyik tazeliğinde kara Ofelyam
Duyduğu şimdi çürümüş bir kentin sesleri
Yabanıl bir ormanın uğultusu ve tam tam

Yitikliğin can çekişmesi gibi kapkara
İnsansız bir düzeyde çoğalan gece gibi
Çakal uluması bunlar tepinilen hora
Nilüferlere gün düşmüş bir sabahta kalbi

Gidiyor yalnızlığıyle bırakmış kendini
Bir süre güzelliğine baktığı bu suda
Aydınlığıyle giysileriyle bunca yeni
Uyuyacak çirkin güller açan bir uykuda

Bir gökyüzünde savrulup uçuyor gözleri
Bundan sonra her çiçeklenişte her bitkide
Ölmez Ofelya ölmez sürer gider dipdiri
Açar birden bir şeyin bitiverdiği yerde

Kervan

Bir çark mıdır yoğuran bizleri
Ayıran birleştiren yeniden
Ağaçsız korularda koşturan
Düşüncenin aydınlık kuşları

Ardıç ağacından bu değirmen
Öğütür tutkuyla bir cam unu
Bir karacanın upuzun boynu
Avladığım bir eski betikten

Bak işte orda bir yerde yıldız
Yıkanır avlusunda güneşin
Darmadağın sonra birden kesin
Kaç tane mi belki de sayısız

Var olan önce bugün çoğalan
Geleceği saklayan çekirdek
Ak duvarda koşup giden böcek
Boy attı deniz tomurcuğundan

Hangi suda baksanız sevi bu
Kökü bir düşte karmakarışık
Yaprakları kuş yağmur ışık
Sürenin dışında altın suyu

Bir şeker ki zehirlerden acı
Senin için bir gökyüzü işte
Alınyazın bu kaypak cümbüşte
Tuzlardan duyuların dalgıcı

Bulunur mu yok bir yerde adı
Çizgisinde tam akla karanın
Ortasında mavi bir alanın
Yağmurdan özü bir kuş kanadı

Bir kez dal biçimler çıkar ondan
Bellek yarına ışıktan anı
Bir ölümsüz güneşte dört yanı
Uğultudan bir ağaç kokudan

Bu anlamlar panayırında tek
Bir orman örneği hep birlikte
Aydınlığında usun tetikte
Bir ışık kervanıyle gidecek

Bir ışık kervanıyle varırsın
Koşar adım ağır sevinç sancı
Bir ucu kökte nerde bir ucu
Birlikte aktığımız bu suyun

Bin türlü yeşillerin denizi
Bugüne hangi tohumda büyür
Düzen gerek bize bir yapı kur
Ara bul usanmadan sonsuzu

Çiğ tanesi mi ne bu toz toprak
Erit madenci bir simge çıkar
Yıldız ormanı balıklar kuşlar
Ovalarda buğdaylardan parlak

Birden büyüdü geldi bir yere
Düşle bulanık dengeyle yalın
Yağmurdan ince ışıktan kalın
Buncadır bundan sonra da töre

Töre bu ot durmadan büyüyen
Geceyle gündüz sevi düşünmek
Çabasında usun açan çiçek
Her gün bir başka türlü yeniden

İşte Bunlar

İşte bunlar ilk yaz gecelerinin bademleri
Gece yarıları açtıkları çiçekler sıcak
Yitirilmiş şimdi içimizi bayıltan uzak
Bir ülkeden altın kuşlarla gelir kokuları

Bunlar işte tuz denizlerinin acı suları
Yatağı sıcak yağmurların buzcul güneşlerin
Kadırgaların korsanların kanlı savaşların
Bu maviler işte durmadan açan gülleri

Seviyi şiiri dönülmez bir yolu ansıtan
Bir kördüğüm bu ben kurdum çözdüm gece akında
Düşlerin gerçeklerin sürmüş çağların dışında
İşte bir doğa size taşı tuğlası ustan

Sunu

Kara atlardın geceden üstüme geldin
Yakamozları denizlerin matematik
Bir gizdin evren alanında bulunmadık
Gün döneminde yankısı yıkık kentlerin

Yaşantımın al kurbağası aydınlığım
İşte benden bu da sonsuzluğa bir sunu
Başını koyacak yaban sevgili koynu
Taştan yastığı uyuyup uyanmamanın

Bir Aydınlık

Diriliğimle sarmaş dolaş uykum
Gecelerimin sıcak denizleri
Yüzüne dalıp dalıp gidiyorum
Uzuyor bir yere doğru gözleri

Bir kuş sürüsü uçuşuyor birden
Dilleri bir benim bildiğim çığlık
Eski çağlardan bugünlere gelen
Süre dışı bir yontudan aydınlık

Sokak

Yürüdüm bomboş bir sokakta
Bir de baktım kim var arkamda

İki yanım karanlık uzun
Suskudan duvarı korkunun

Uyur bir kocaman atmaca
Uçmaz başımdan yaşamımca

Bu koyu ıslaklık tortu kim
Bu sokakta benim geçtiğim

Durmadan akar gece bir su
Burnumda o çürük kokusu

Çürümüş çürümüş çürümüş
Bir yüce matematik bir düş

Bir yerde yıldız sayıyorum
Sonra bu sayılarla yokum

Bu sonsuz sayılarla boğuk
Bir kara yağmur ince soğuk

Yanıbaşımda çok uzakta
Kim konuşuyor karanlıkta

Kim ne söylüyor kime nece
Sokaklar dizili ucuca

Geceden sabaha dek yokuş
Ağacın birine asılmış

Sallanıyor bir çirkin ölüm
Kimseler yok yokluk gördüğüm

Beni emzirdi memesinden
Çıplak soyunmuş giysisinden

Bir bıçaktı ya da bir kuştu
Yazılar çiziler üşüdü

Bittiği yerde sessizliğin
Bu ses ne var mı yok mu kimin

Bir su çekiliyor çıkrıkta
Bu gece şimdi bu sokakta

Ve Gece Uzattı

Ve gece uzattı bir bakır tası
Al iç dedi kuşlarımın suyundan

Ölümümle uzanmışım yamyassı
Bir kadın mı giysilerimden soyan

Avucumda tuttuğum o elması
Gene de ışıtıyorum bir yandan

Yağmur yağıyor üstüme kuraksı
Dışarda düşleyin bir suskun orman

En Keskin Bıçağı

En keskin bıçağı akşamın
Solmuşluk geyik sürüleri
Bir kadın yoklukta elleri
Konup kalktığı yer kuşların

Uykunun kahveleri yozluk
Alınyazım mı bu bardakta
Bir yağmur en güzel uzakta
Çığlıkla birlikte susmuşluk

Gergef

Yeryüzünün ilk sabahı bir horoz
Yağmur yağıyordu kurak çok susuz

O yalın boşta öttü uzun uzun
Bir yerinde bugün de uykumuzun

Düşleyin yumuşak gerçekle katı
Kara geceden ak bir gündüz yaptı

O yağmur gibi buzuldan hem sıcak
Bir gergef ki incecik işlenecek

Ayna

Siz bir yerde yoksanız ben de yokum burada
Bir yerde evlerde sokaklarda ve sularda

Tarihte yoksanız tarihten önce o eski
Yazılarda değilseniz günlerde bugünkü

Ölümümle savaştığım o soylu kılıcım
Şiirde değilseniz baş döndürücü sancım

Görünmem ki gece olsun ister gün ortası
Yansımazsa aydınlığınızın ışıması

Gecede

Bir tay kişniyor ıslak
Karanlıkta

Ölü çırılçıplak uyur
Yalnızlıkta

Kuyuları gecemin
Uzamakta

Ve dışarda ışıktan
Tek bir nokta

Kurşun

Yedim azıksız bir uzun günü
Sırtımda urbalarımın hüznü

Yitik baktım hep uçan kuşlara
Havalarda bağıra çağıra

Sonra gece indi bir tek kurşun
Durdum kapısında aldanışın

Pan'ın Ölümü

Dar bir sokaktan büyük
Bir de kamyon geçerdi
Bir kız türkü söylerdi
Diri güneşler güdük
Ağrılıydı pislikti

Bulanıktı su durgun
Dibinde bir leğenin
O insan gözlerinin
Çukurlarında yorgun
Pan ölüverdi bir gün

Pan ölüverdi ağıt
Yakanı da olmadı
Ne de bir anı kaldı
Çiğ ışıkta bir kâğıt
Ne bir şiir ne adı

Düğünüydü cinlerin
Kara gündüz ak gece
Bir kaynaktan içtikçe
Sürüp duran güllerin
Yokluğu açtı sadece

Yağmur

Ve bir solukta bir yağmur
Birden uyanır uyanmaz

En yitik köşemde uyur
Gezer o ışıktan cambaz

Susmuşluğundan soyunur
Çok bu yaşamak öyle az

Şiirin sonsuzluğudur
Alınyazımdan ayrılmaz

Bir uçta bir gündüz durur
Eli çabuk gece kurnaz

Kanayan acılı bir ur
En güzel ağaç yalın yaz

Kara

Bu kente bir yıl ne çok yağmur yağdı
Gökyüzünde açtı çiçekler gibi
Birbirinden iri sıcak güneşler
Ve kadınlarla çocuklar ağlardı
Bu yitmişlik bu külrengi bu ev bu
Yüreği bambaşka çarpan kardeşler

Bir bulanık kara düştü erkekler
Çıktıkları av içtikleri çubuk
Bir ak duman gibi inerdi gece
Keskin kokulu bir kirli yüz çizer
Cin adımlarıyle ölümden çabuk
Asılı her kapıda bir bilmece

Ve suskundu havada bir şey suskun
İlk çağ mavisi kavaklar ve buğday
Bir bıçak ki adım başında sancı
Bakar durur gözlerine kuşkunun
Adamlar geçer gider alay alay
Ve dolar eski suların sarnıcı

Kaskatı temmuzlar yoz ağustoslar
Ağaç ağaçtan başka bir şey sarı
Ölülerin gecesinden uykusuz
Kuşlar gelir sağır camlara çarpar
Gagalarlar yağmurdan darıları
Bu ne deniz böyle susuz ve tuzsuz

Anlatsam hangi öyküyü söylesem
Hangi şiiri düşünceden ince
Eğilerek ansam bir usta adı
Gün gece demesem şenlikler düzsem
Gözleri çil çil yüzleri uzunca
Iraktılar karanlık bakarlardı

En ayaz bulutlardı gökyüzünde
Uçuşan hani dondurur insanı
Ve havlar yokluğa doğru o köpek
Bir yoksul ay ışığının izinde
Şimdi çekilmiş sokakların kanı
Bir kişi söylenirdi sabaha dek

Penceresinden

I

Penceresinden baktım onun
Bir suskuydu denize doğru
Gökyüzünde eski bir soru
Açan çiçeği avlusunun

Hep o avluda yıkanırdı
Çamaşırları sevişmenin
Kokusu bütün çiçeklerin
Bütün uyanışların tadı

Oydu öncesiz ve sonrasız
Bir soyunuk boşlukta koşar
Gibi gelip giden bulutlar
Birbiri ardından ve yalnız

Varlıkla yokluk arasında
Bir ölümsüzlükte soğumuş
Ve Asur'lu kocaman bir kuş
Uçar dururdu havasında

Yüzünde yağmur ve güneşler
Şimdi taşbasma bir yazıda
Bir tunçta bir ezgide ya da
Kalmış ilk yağmurlar güneşler

II

Hangi el buldu hangi büyü
O unutulmuş karanlıktan
Tekdüze çıngırağı çalan
Bu korkunç şiirsel sürüyü

Solumamın koyunlarını
Besleyen kanıyle emzirerı
Etince ılık bir çeşmeden
Örten gecenin kapısını

Fareler

Çöl fareleri koşarlar çölde başlarını bulutlara vurarak
Pembelerden yumuşak mavilerden yoğun bulutlara

Giderler gece karası bir aydınlıkta çoluk çocuk sürü
[sürü
Bir de bakarlar vardıkları yer yola çıktıkları yer

Bunca armmışlık su sabun buğdayların çiçeklenmiş
[güneşleri
Ellerinde ayaklarında çamur yüzlerinde pus

Bir kuş öter yokluğunda göçebe gündüzlerin yol gös-
[tericisi
Tuz yağmuru gözlerine kaçan gözlerini yakan

Ağaç mıdır düşlerinde boy veren uykuyu emziren
[orman mı bu
Acı yeşil yosunları çocuk ağızlarının

Yol uzundur dümdüz ve kıvrımlı en azından usu-
[muzda bitmeyen
Her adım atışta biten sonra başlayan yeniden

Yeniden yıkarlar pırıl pırıl ederler doğayı bir aydınlıkta
Alacasında akşamların solmuş eskimiş bir urba

Yıldızlar besinleri sürenin avcıları bir kalaysız bakraçta
Tükenen azığı heybelerinin günden geceye

Ulu ağaçların yapraklarının sayıları denizdeki dalganın
Öyle çokturlar bir çıkmaz dönemeçte de bir tek

Bir bitki aranır tarihsel sularla yıkanmış yeryüzünce
[eski
Bir deniz düşündükleri bugünden daha yeni

Çabaları sevidir sevileri çaba insanı vuran bu ezgi
Kazılarla bulunan gömütlerdeki susmuşluk

Giderler özlemlerin suskunluğun bitkinliğin sürücüleri
Ardlarında ışığı ateş böceklerinin altın

Sözcükler

Sözcüklerin içinde kuşlar vardır öter
Ağızlarında buğday başağının sapı
Kentten kente çağdan çağa uçar gider
Yok olur zaman açılır büyük tunç kapı

Şişen yelkenler bugünden yarma haber
İncecik un elenir gibi sık elekte
Uykusuz tavşan soluğunu tutmuş bekler
Avcıları vurmak için eli tetikte

Resim

Siz bir ozan ölüsü müsünüz
Gömütünüz yanıyor güneşte
Kulağımz her zaman kirişte
Öyle kocaman ki gözleriniz

Kimse bilmeyecek nerdesiniz
Yatmışsınız bir de yüzükoyun
Vurulmuş başlangıcın ve sonun
Arasında gider gelirsiniz

Koku gibi saydam elleriniz
Bu mavilikte en güzel sarkaç
Siz en ünlü doygun en ünlü aç
Bütün bulutlar toprak ve deniz

Eskimiş Bir Güneş

Eskimiş bir güneş mor çitlembik
Gökkuşağı çocuk düşlerimin
Paramparça masallardı ezik
Sıcağı uzak yaz günlerinin

İnce bir patikayı izlerdim
Yosuncuk kuşlarının ardında
Biricik ağacım gölgem benim
Bir kadın varmış gibi yanımda

Bir Kadın

Bir kadın sessizliğinde
Açıyor yaz çiçeğini
Salıvermiş saçlarını
Dağılıyor gecesinde
Sıkılmasın diye canı

Masal kuşlarla oynuyor
Her şeyleri var yıldızı
Bir eski resim denizi
Bir yerde bir düğüm bir zor
Ve bir güzel hüzün yüzü

Eski Zaman

Eski zamanda balkonlarında
Sarmaşık kokuları havada
Bir kadın ve bir erkek uzunca
Bir suskunlukta dururlar ince
Binbir yıldız yanar söner gökte
Çalınır günün şarkısı plakta
Biri anılarını ekler ucuca
Öbürü güldür solar gittikçe
Yorgun köpekler havlar uzakta
Aşları pişer yavaş ocakta
Geçmiş gitmiş bu yazlar çok önce
Şimdi büyüyor o uzun gece

Mavimsi Zaman

I

Bir kuşun havada çizdiği yuvarlak
Çok dar sonsuzluğun boynu bükük
Doğru alnından vurulmuş güzel tutsak
Gürültülerle çürüyor eski büyük
Kulelerin içinde uğuldayarak

Çizgi bozuk ırmak durgun yeşil cüce
Söz çok çiğ ya da gece yüzlü karanlık
Sürüyle bulutlar gökyüzünde aktıkça
Daha pis bir çamur en yoğun bataklık
Us yitirmişse konuşmasını usça

Betikleri bitirdim çözüldü gizi
Koca kazanını devirdim simyanın
Arsız borazanlar ezgi şaşkın yazı
Duvarımda boydan boya resimlerin
Uçmuş gitmiş gözleri yamulmuş ağzı

Önünde durduğum sağır kapılardı
Boş evlerin sessizliğiyle kilitli
Durdurmuş günlerden birinde saati
Susar kimbilir nerde bir eski ölü
Biricik besinim var olmanın tadı

Var olmanın yaratılış gibi eşsiz
Uzanılmaz ağacının yemişlerinden
Devşirdiğim en olmuşlarını sonsuz
Yalnızlığında yaşanmış bir geceden
Ve bir gündüze uyanış daha susuz

Ne ayaklarım ayak ne el ellerim
Dağılır bütünlenirim bir korkuda
Birdenbire başka bir şey olur yüzüm
Savrulan dumanım bomboş aynalarda
Bir başka denizde yüzer gemilerim

II

Aş pişirirdi eski bir kentte suskun
Bir kadın lir çalardı akşama doğru
Beklerdi erkeğini dönecek yorgun
Avlusunda atları kişnerdi doru
Sonra aydınlık gecesinde soğuğun

Gündüzleri gördüm ben tüm geceleri
Yatağında dolaştığını bir kanın
İlk türkülerin yakıldığından beri
Şimdi artık kurumuş büyük suların
Donuk bademleri cırlak zeytinleri

Evler denize bakardı bir güneşte
En aydınlık güneşte durur sessizce
Bir ipe dizilmiş gibi bir yokuşta
Kımıldamayan gemi yıldızlı gece
Uyur uyanır yıkanırdı bir düşte

Akşamla çıngırak sesi bir sürünün
Yansır ovaya varlık kadar geniş
Gündüze dönüşemeyecek en küskün
Bir gecede bir yaşam boyunca yanış
İsli ışığında lambaların ölgün

Taşçı ustaları toprak sürücüsü
Ey kırallar kıraliçeler ozanlar
Ey şimdi yitik bakışları çocuksu
Töreleri çiğnemiş geçmiş kadınlar
Sen teknelerin yıldız arayıcısı

Nerdeyim ben hangi dönemecinde
Kulağım ayak sesinde zamanın
Penceremde öten Uranos kuşunda
Serüvenimi yaşarım büyür yarın
Eski göklerin yitik denizlerinde

III

Ey mavimsi zaman salla beni artık
Salla uyut ve uyandır beşiğinde
Bir kocaman kapıdan içeriye sok
Kalmış bugüne bir flütün eşliğinde
Ve giden geleceğe kutsal susuzluk

Bu senin kervanın ey zaman bu kuşak
Sarıp sarmalayan altın çemberinde
Ufalanmaktan bizi alakoyacak
Bir ışık ki yanar durmadan elinde
Sende gezegen su hava ateş toprak

Sen dokuyan tezgâh öğüten değirmen
Su çeken imbik çok korkak ve çok yiğit
En güzel sesi çıkaran sessizlikten
Birbirini yok eden ateşle barut
Sonra bir çiçek gibi açan yeniden

Gözüpek nişancı hiç durma yayı ger
En ele geçmeyene yitik ışığa
Koşar va-la yokun arasında döner
Gene koşar bir çizgide kaplumbağa
Çok eski bir çeşmeden suyunu içer

Mavi mavi mavi tuzlarda eriyen
Ne eski büyük güneşlerden süzülmüş
Ne gündüz ne gece ne doğa ne evren
Ne kendi kendini yineleyen oluş
Biliyorum ki çıkma insan elinden

Kim tutuşturmuştu önce bu çırayı
Benim götüren şimdi bu yarışta
Bölen birleştiren gündüzü geceyi
Bir yalın sözde ya da bir oyuk taşta
Aşır üstümden sonsuz akan dalgayı

2.

Düşleme

İşte sizsiniz bu diyorum şimdi, yalnızlıkta,
Şu betiğe bakıyorum ya, benim gözlerimle
Okuyan, aramdaki giz bu çok uzun geceyle,
Sonra varla yok arası ışık bir yıldızcıkta.

Sessizliğin durmadan konuşması, bu sizsiniz;
Köpeklerin havlaması, ocakta çıtırdayan
Odunlarsınız, kulelerime tırmanan merdiven;
Bilirim bunu iyice, beni tek komazsınız.

Sizsiniz ölüm korkum, yaşamaktan bezmişliğim,
Yanıbaşımda gölgemsiniz, yokluktan da uzak,
Ağaç, bulut, yol, telgraf direği, soğuk ve sıcak,
Çocuk yaşımda düşlediğim, hiç yitirmediğim.

Gemi

Hep, ama hep, hava gibi yüzümü saran,
Bir türkü gibi içimde hiç durmadan,
Büyüyor! Her yerde o, günlerin adı,
Sağrısı atın, masal kuşun kanadı,
Hangi pencereyi açarsan aç o tütsü,
Yağmur, bulut, ağaç, sokak, taş, görüntü.
Her yerde, her yerde! Düzde ve yokuşta,
Sağımda solumda, bugünde ve sonsuzda.
En eski, çok değişken, yok gibi yeni,
Ey benden gittikçe bana gelen gemi!

Gökyüzü Boyandı

Gel otur yanıma gökyüzü boyandı,
Bölüşmek için bu ekmeği peyniri.

Yitirdiğim gün, yöneldiğim gece boş!
Bu ne tencere dumanı kokar hep düş.

Yağmur sonrası ağaçlarınca yorgun,
Bir kedi ölüyor şimdi uzun uzun.

Geceyle Gelen

Eski tanıdıklar mı onlar, kimbilir;
O varla yok ince gülüş yüzlerinde,
Kadın erkek, yaşlı genç, çoluk çocuk,
Gelirler geceyle odama girerler,
Birer ikişer ve sonsuz kalabalık.
Rüzgârlar gibi savrulur sofra, söner
Lambanın aydınlığı, yarım kalır şiir,
En sevdiğim ağacım ürperir bahçede.
Kurar saltanatını büyük yalnızlık,
Ve bir kuş havada karanlığı biçer.

Sonuna Doğru

Yağar boşlukta yağmur yüzün,
Yağar dökülür akşamıma;
Kuşlarım gelir vurur cama,
Sonuna doğru bu gündüzün.

Sonuna doğru! Bu ne korkunç
Yansıma böyle, geçmişteki
Bir günü anımsatır eski,
Bir yola çıkış, bir başlangıç!

Benim Gecenin Ortasında

Benim gecenin ortasında duran,
Yalnızlığımla sarmaş dolaş, sesle
Sessizliğin teknesinde elimi
Yüzümü, upuzun ussal çizgimi,
Bitkin ama dirençle yoğuran.

O karanlık, o bulanık hamurdan,
Sağlayan kuşların gagalarına
Gülümseme, çırpıntı dalgalara,
Yağacak kara bir güzelim aklık,
Yarınki bütün saatleri kuran.

İkili

Sevinin elinde su gibi ince,
Bir akşamdı mavi. Uzanıyorduk,
Serin yataklarında yanyana,
Geceyle gündüz arasında işlek,
Gidiş gelişine düşüncenin.

Bir kuyudan çekiyorduk yavaşça
Sonra hızlı, bir eski gökyüzünü,
Homeros'un uykusuz bilinci, çiğ
Aydınlık. Suları akan bir balık
Gibi çıkarıyorduk denizlerden.

Bir yağmur arasız yağardı, çamur
Basardı sokaklarımızı. Yasa,
Bir parıltıyı üretmek olmalı
Ondan. Altın damarını bulmak
Ve işlemek bir sıcak tezgâhta.

Yalnız ve kalabalık. Birdenbire,
Şaşmaz bir düzendi dağınıklık.
Bir avucumda bir kuş ötüyordu,
Avcısı gecenin, çığlık çığlığa,
Konuyordu onun, öbür avucuna.

Sabahtı

Sabahtı, gün yeni doğuyordu,
Üflüyordu bir susamcık çiçeği,
Tunç borusunu alabildiğine,
Üstüne gün batımı kulelerin.
Kapı, pencere, ev, sokaktı uçan,
Bu samyelinde en keskin anafor!
Koştum, koştum, koştum, tazılar gibi,
İki yana yararak ellerimle
Martıları, bir tuz tadı dilimde,
Gittim öldüm kayaların dibinde.

Kıpkırmızı

Bir kadın yün örüyordu,
Çok uzakta. Ve yüreği
Kıpkırmızı, uluyordu
Bir çakal gibi, burada.

Konuşmak

Konuşuyordum, konuşuyordum, konuşuyordum,
Yanıbaşınızda; ot bürümüş güneş burçların
Eski diliyle. Sustum, sessizliğimle uyandınız!

Sığırtmaç

Doyamam geceye, emzirir
Beni kocaman memesinden,
Yoğun karanlığıyle besler
Eski ana damardan. Sütü
Hiç bitmeyecek tuluma
Uzatırım obur ağzımı,
Ağarmayacak tanyerine
Dek, duran su gibi sessiz;
Gider dağlarına sığırtmaç.

Başbaşa onunla ve onsuz,
Bir salıncakta sallanırım
Esrik, yerle gök arasında.
Siz uyursunuz uzun, en
Uzun uykunuzu. Kaskatı
Soluk soluğa ve soluksuz
Ha koptu ha kopacak yay
Gibi gerilmiş, çın çın sesi
Kulağımda, Ölümsüz Kuşun.

Kuytu

Kapanırım odalara, kuytu,
Bir deniz dibindeymişçesine.
Yüzerim çekerek mavisini
Genzime, bütün araçlar bozuk,
Kopuk telleri telefonların,
Yalnız benim olan bir boşlukta
Yüzükoyun ve sırtüstü, işte
Yaşamın en güzel sarhoşluğu.

Bir çalgı gibi çalarım, gene
Ben dinlerim yeryüzünden uzak,
Ağzımı burnumu, tüm yüzümü,
Ellerimi ve ayaklarımı.
Uçuşur tekliğimin kuşları,
Uçuşur bir karanlıkta sessiz,
Birden sarar sarmalar gövdemi,
Çocukluğumdan bu anı, sıcak.

Tavşan

Herkes şimdi uykunun kocaman torbasında
Vurmuş sırtına gece götürüyor onları

Ben sessizliği ve karanlığı dinliyorum
İnce imbikten büyük kaba damlayan suyu

Bir tavşan koşuyor odalarda kardan beyaz
Gün doğumuna doğru tüy içinde ellerim

Bu Sağanakta

Bu başabaş, dişediş karabasan gibi
Çökmüş üstümüze, bu çirkin sağanakta,
Koyunlarımıza göz dikmiş atılgan kuş,
Külrengi duman yanık, hiç kımıldamayan,
Kudurmuşu borazanın, sırıtkan cüce,
Çok uzun, bitmeyecekmişçesine öyle,
Panayır bu, kırık dökük sözler, küçücük
Tozcukları güneşin, doğmadan yitmişlik,
En yoğun susmuşluk, çığırtkan gevezelik
Yanyana, önümüzde ardımızda bulut,
Yüzümü gözümü benden kaçıran ayna!

Bu yalnızlıkta, bu pislikte, bu yozlukta,
Bir çakıp bir sönen, sis düdükleri gibi
Kesilmeyen, uzak yakamozu gecenin,
Sen gel uzan yanıma, kokunu kokuma
Karıştır, ellerini ellerime bırak;
Yatağıma gir, benimle uyu, benimle
Uyan, teklikte ve çok kalabalıkta;
Dayanma gücüm, koyu sessizlik ağacım!
Üveyiklerimi, sığırcıklarımı aç,
Serçelerimi tüm ağustoslardan sıcak,
Cıvıl cıvıl öten milyonla tomurcukta.

Külrengi

Külrengi kocaman yapıların yüzleri ıslak. Bir kedi.
Sabahları büyük kentlerin dönüşen geceden;
Bir kadın ölüyor pis yatağında. Sevi çırılçıplak.

Değişim

Güneşin çıplak düzeyde kırılmış camları;
İnecek gece, bilge kuyumcu, ışığında eritecek,
Yarın alacakaranlıkta bütün kuşların çığlıkları.

Bir Kuş Gibi

Bir kuş gibi çırpınır gece, soğuk;
Ölecek nerdeyse, avuçlarımda.
Dururum beklemenin eşiğinde,
Bir bıçak saplanır binbir yerinden,
Yırtılır karanlığı, eski giysi;
Tüyleri uçar pul pul havalarda.
Bir ak belirir varla yok arası,
Bir yerde bir nokta, sonra yuvarlak;
Budur tek güzel simgesi ölümün.
Usumuza çakılı, gökyüzünde
Işıyan bir yıldız güzelliğinde.

Aydınlığım Büyüyor

Aydınlığım büyüyor ellerimde,
Ayaklarımda ve dört bir yanımda.
Kaynağı eski evlerde bir suyun,
Akan sesi camdan giren ışıkta;
Birdenbire dolanıveren sarmaşık.
Bir kadın uyanıyor, mendiller, tüm
Sürüngenler, cambazlar uyanıyor,
Düşmeyen ateşim, tüze duygum,
Matematik terimleri, üçgenler,
Denklemler, köşecikleri usumun,
Yumurtadaki martı, uyanıyor
Yeryüzünün en eski ölüleri,
Gelecekteki günler, yitik aylar,
Yontular, resimler, yanık havalar,
İskemle, masa, masada sürahi.
Çok sessiz bir külrengi dökülüyor
Sokaklarıma, sütçü beygirleri.

Ağustos Günü

Mavi bir güneş boyar sokakları,
Akşam üstüne doğru turuncuya,
Bir uykusuz uzun ağustos günü.
Küçük yemiş arabaları böler,
Ortasından ikiye bir mevsimi.
Günün son aydınlığı kararırken,
Bir göze görünmeyen dönemeçte,
Büyür, büyür, büyür benim tekliğim.

Sarmaşık

Bir sarmaşık gibi sarar gökyüzünü,
Ovayı, kovuklarını ağaçların,
Çok hızlı, göz açıp kapayıncaya dek.
Kapıda nerden geldiği bilinmeyen
Atlı! Deli açar çiçeğini sabah.
Hazırlar büyük, ağır kokulu, sessiz,
Uzanılan yatağını ölümün.

Susuyorum. Susar susmaz duyuyorum başladığını
[şiirin.
Hep o, yanıbaşımda, gölgesiz gölge, bekliyor konuş-
[mayı.

Tüfek

Bu maviyi bu tüfekle vurdum. Uçuyordu havalarda.
Bir masal kuşuydu. Kiri denizlerin. Ya da hiç bir şey.
Tüfeğimin kurşunlarını boşalttım. Şimdi dolapta.

Fantazya

Sana bir öykü anlatacağım, dinle bak;
Çocuk düşlerinden de uzun, bitmeyecek.
Kıral kızları, kıral oğulları, renkli
Cüceler, uysal devler, çobanlar çok içten,
Ve daha hiç açmamış aydınlık çiçekler,
Farelerden küçük kediler, gülümseyen
Yeşil sincaplar olacak kahramanları;
Ben de bilmiyorum olay geçecek nerde!
Ölmüşüm, sarılmış bir yumak, çok soğuk
Bir kış gecesinde, sen yatağında sıcak,
Koyacaksın onların yerine kendini,
Özleyerek uçan sığırcık sürülerini.

Issız Kırlar

Eski aydınlığı aradım boşuna,
Evde ve sokakta, günün bir yerinde.
Kargalar düşüyordu yağmur gibi,
Ağaçlardan. Benim yüzüm mü aynada
Yitik, bu tüy tüy dağılan ve savrulan.
Tiren pencerelerinden gördüğümüz
Issız kırlar, köyler gibi uzaklaşan.

Yağmurlu Karanlık

Yağmurlu karanlık. Uzun, sessiz,
Ben buldum onu çocukluğumun
Unutulmuş bir gecesinde ve
Yapayalnız. Bir sokakta ya da
Odalarında evlerimizin.

Bir hayvandı varılmaz yanına,
Saldırgan. En sıcak kuşları yer,
Yorganımın altında uçuşan.
Bir yerde de can çekişiyordu,
Ölü. Yeşil suların altında.

Var gibiydi yoklukta. Elimle,
Dokundum kokusuna. Sesini,
Duydum, o sağır sessizlik. Cam
Gözlerini gözlerime dikmiş,
Uyur bir çırılçıplak ağaçta.

Taşıyarak bugüne sırtımda,
Getirdim sırılsıklam ve ince,
Dolamış boynuma kollarını.
Ve açar dışında zamanın,
En aydınlık çiçeğini bir yonca.

Dışarda

Gece, dışarda. Evin içinde yok.
Bir fareydi. Bir sivrisinek.
Bir deniz atı. Kene, düpedüz kene.
Zehir yedirdim, su içirdim.
Arıttım dört bir yanı.
Döşemeleri, duvarları, tavanları
Sesini kestim. O ince yürüyüşünü.
Kokladım, kokmuyordu.
Yoktu. O kadar yoktu.
Sonra tıkadım bütün delikleri,
En küçük delikleri.

Görüyorum, yok şimdi. Dışarda.
Caymamış, bekliyor. Gözlerini,
Elleri gibi kullanıyor. Orada.
Saldıracak yeniden. Çekilecek.
Deneyecek gene; bir, bir daha.
Var çünkü. Kimi kez yokluk.
Bölük pörçük ve sonsuz,
Suskun ve dirençli. Durmadan,
Kapımı vuran, camlarımı tırmalayan.

Gidiyor

Şu denizi tut gidiyor;
Gözünü açar açmaz baktığın,
En sevdiğin penceren gidiyor.
Pencerenle birlikte salılar,
Çarşambalar, perşembeler,
Bulutlar gidiyor sürüyle.
O sımsıcak gövden,
Bir koku gidiyor.
Tüm sağır karanlıkta gene de,
Küçücük bir ışık, noktacık,
Vardır ya, o gidiyor işte.
Ve ardarda damlar bacalar, şunlar bunlar.

3.

Yedikçe

Ölüleri yedikçe büyüyoruz biz yedikçe yedikçe yedikçe
Mısır'ı Elâm'ı Kalde'yi
Fenike'yi Yunan'ı Roma'yı yedikçe
Eski bir gökyüzünü
Çiğ mavisi denizlerini ilk basmaların
Bir kuşu İsa'dan önce
Bir ağacı İsa'dan sonra
Büyüyoruz güçleniyoruz sonra yozlaşıyoruz
Gene büyüyoruz güçleniyoruz gene daha başka şeyleri
[yedikçe
Homeros'u yedikçe
Thales'i sonra
Sokrates'i sonra
Ovidius'u yedikçe
Ortaçağ ezgilerini o düşsül o soğuk o dar o kapalı
O donuk aydınlığında sokakların
Ormanlarını Hindistan'ın
Ormanların nemini
Yanık duygusunu Afrika'nın
Yüz yıl savaşlarını
Savaş aralarını barışları
Ayaklanmaları karşı ayaklanmaları

Bitmek bilmeyen göçleri yerleşmeleri dağılmaları top-
[lanmaları
Bir sökülüp bir kurulan sonra gene sökülen gene ku-
[rulan çadırları
Gözyaşlarını sevincin
Gözyaşlarını acının
Düşünü bir genç adamın yalınayak
Bir genç kadının yalınayak
Tüm masalsı erkekleri masalsı kadınları tüm
Kocaman duvarlarını tapınakların şatoların burçların
Yedikçe sarmaşıkların ürediği az ışıklı
Bir güzel yüzü
Bütün güzel yüzlerini betiklerin
Bütün güzel seslerini yontuların
Tekliği çokluğu
Akları karaları mavileri turuncuları kırmızıları morları
Haziranları temmuzları ağustosları ağustos sonra-
[larını
Ekim sonralarını kasım sonralarını
Güneşleri güneş kalıntılarını
Don Kişot'u Gargantua'yı Mona Lisa'yı
Sonra daha başka şeyleri daha başka şeyleri daha
[başka şeyleri

Yedikçe bir kadının o çok güzel ağzını
Ürünlerini yeraltının bakır
Ürünlerini gökyüzünün bulut
Bir türküyü
Bir resmi
İlk basımevini bulanı
Barutu bulanı ilk
Döndüğünü söyleyeni dünyanın
Sonra Yeniden Doğuş çağını
Yeniden Doğuş sonrasını yedikçe
İlk gemiyi yüzdüreni büyük sularda gemileri
Uçakları havalandıranları gökdelenleri
İş sözleşmelerini iş bırakımlarını
Yıkımları onarımları
Çocuksul yüzlerini milyonların
Mavisini Picasso'nun
Bugünü yedikçe
O çok eski çok yeni dengeyi
O çok eski çok yeni aydınlığı
O çok eski çok yeni karşıtlığı
Uyumları bütün

Büyüyoruz yarın bizi yiyeceklere

İçinde

Geceleri ürettim gündüzleri buldum
Gündüzlerin içinde aydınlığı buldum
Aydınlığın içinde bir ağaç
Bir aydınlık bir aydınlık bir aydınlık ağacın içinde

Uzuyor

Gece uzuyor uzuyor uzuyor
Kördüğümlerin bir gürültülü kalabalığına
Ormanında düşlerimin dilli kuşlar orda
Yalınkılıç tutku
Cümbüşü usun orda

Güz sabahlarının aydınlık otları orda

Işıyan

Tüm gece önüm ardım sağım solum gece
Ceketim ceketimin düğmesi
Düğmemin iliği gece
Ağzım burnum katrana bulanmış gece

Bir sensin gecenin içinde
Varoluşun senin koku alanın
Ağaran durmadan ışıyan
Gecenin bir yerinde

Sigara

Bir martıydı yaşıyordu evinde denizlerin
Besiniydi yemişleri lodos ağaçlarının
Sessizliklerle bir türkü söylemeyi deniyordu insancıl
Bir kulağı kirişteydi sesinde güneşlerin
Bir eliyle sıvazlıyordu sırtım ölümsüzlük koyunlarının
İlk medüza aydınlığı günümüze vuran

Yorgun ve dinç durmadan içiyordu sigara

Sürüler

Gider bir yerden bir yere güneş sürüleri
Ellerimizin sıcaklığının usumuzun sancısının sürüleri
Bir yerde akarsu bozbulanık kayada parıltı bir yerde
Uçan kuşta yuvarlak yuvarlakta düş
İlk kentlerin ilk insanlarının ilk evleri
Bir sabahta da çiçek

Bütün sokakların dönemecinde aydınlık yağmurla-
[rında kuşların
Bütün kentlerin tüy tüy havalarda savrulan evlerinde
[bütün
Kupkuru soğukta sıcakların neminde
Boynuzlarında salyangozların

Bir bakıp görmek elinizle tutmak var şimdi size

Masa

Önce masa vardı masanın yanında bardak
Bardağın yanında bir yaz yağmamış yağmurların bu-
[lutları
Bir kadının sudan şimdi çıkmış ağzı
Yaprakların arasındaki sincabın yanında

Akşama Doğru

Akşama doğru denizin üstünde bir kirli mavi
Yıldızlar uzakta

Denizin üstünde bir martıyı kovalıyor
Bir kirli mavi

Bir martı avucumda yıldızlar bir kirli mavi
Ve bir ağız mızıkası çorbamda

Ekmek Lodos ve Uyku

Yoğun ve sarsak lodos kokuları
Akşam iniyor doklar mahallesine
O çok ağır kuş kirli esmer
Biri evine gidiyor elinde çıkını
Çıkınında bir sıcak ekmek
Ve çoluk çocuğunun uykuları

Örümcek

Dün leş gibi lodos kokan
Sokağın dönemecinde neydi görünen
Silâhımı çektim kurşunladım kurşunladım kurşun-
[ladım
Daha büyüdü aydınlığımı kıstı sokaklarımı tıkadı
[kentimi sardı
Avucumda tuttuğum örümcek

Aşama

Kimse geceyi ikiye bölemez
Buğday sarısının kokusunu almış yürüyüp giden ka-
[rıncayı
Bir bulutun çiçek açtığı yerde
Ölüm geçerli değildir

Ölü

Kimse bilmiyor öldüğünü bilmeyecek de
Kargaşasında sürüyor ayrık otlarının

Bir ozan bekleniyor gelsin kaldırsın bu ölüyü

Bir Kadın Her Gece

Bir kadın her gece mi her gece
Yolculuğa çıkıyor büyük gizine

Bir Kişi

Adam kapkara gecede büyüdü yalnızlığını uzun uzun
Yalnızlığında usunu büyüdü uzun uzun
Usunu öldü uzun uzun kapkara gecede

Çaba

En büyük çabası mavinin
Daha mavi olmak

Kapıdan Çıkar Çıkmaz

Hergünkü gökyüzü mü bu
Yalan
Bu bugünkü

Böldüm sonra bütünledim yeniden
Uç uç böceği çıktı karıncadan

Penceremde

Sevi bir kuştur havlar penceremde
Besini ilk çağdan bir tutam aydınlık

Uykusuzluk

Uzun ve sessiz geceyi dinle
Ne varsa onda sana da verecek bir şeyi yok

Gramofon

Bütün sevdaları yeniden çaldım
Eriklerin yosunların buzların
Uzamış giden tozlu sokakların
Eski yaçların eski kışların
Boy boy ağaçların gramofonunda
Issız bir duman sardı ortalığı
Ve boşanıp gökyüzü ormanından
İrili ufaklı çığlıklı suskun
Sokaklara döküldü kuşlar bütün

Kargalar

I

Yalnızlığını sürdüren karga
Asfaltın üstünde
Tek başına

II

Hep suskun
Ölümcül olduğu için
Ama durmadan konuşuyor
Gene ölümcül olduğu için

III

Bir karganın ağırlığı
Benim bir gece sabaha değin
Ağırlığımın toplamı

IV

Tüylerince kapkara
Bir güneş ısıtıyor onu
Yağmurlu ışıl ışıl

V

Uykumdan uçuyor
Uyanıklığıma

VI

Kargalar en seçkin çiçekleridir
Gözlerimin

VII

Bütün geceler gibi ayrıksı
Öksüz çocuklar gibi

VIII

Ve upuzun bir çizginin üstünde
Dolaşıyor bir aşağı bir yukarı

IX

Gecenin kapısını çalan karga
Işıktan yuvarlaklar çizecek
Karanlıkta

X

Bana niçin bakıyorsun
Dikmişsin gözlerini
Bir aydınlık bir başkasına benzemez ki

XI

Fır dönüyor odada
Çarpıyor duvarlara tavanlara
Çığlık çığlığa

XII

Bütün gece düşümde Ortaçağ kargaları

XIII

Bol güneşli bir sokak
Bakarsın
Aydınlık değildir

XIV

Kargasız bir sabah
Geometrik

XV

Kocaman kulelerin küçücük penceresinden
Boşanıveren karga bulutları

Tutsak

Tutsağız biz bir yerde
Uyumak uyanmak
Yaşayıp ölmekle tutsak
Konuşmakla tutsak susmakla
Acıkmakla
Günlerle aylarla
Atlıkarıncasında mevsimlerin
Bir dumanla uçucu
İnsan yüzleriyle taşlara oyulmuş eski
İnsan gözleriyle
Şimdiki
Karın akıyla
Yalımıyla ateşin
Ve bir noktayla
Sayılarla çizgilerle
Sonlarla sonsuzlukla tutsak
Suya güneşe tutsak
Bir kuşla bir tüfekle

Kuşta tüfek
Tüfekte kuşla tutsak
Bir güzel kurgusuyla
Gerçeğiyle çirkinin
Çiçekle açan
Uyuklayan tohumla
Birlerle ikilerle
Eğrilerle düzlerle
Teklerle çoklarla
Bir kişiyle
Kişinin biriyle
Onunla bununla şununla
Şimdi şu gecenin dibinde birikmiş
Geceden de kara
O yoğun
Pislikle tutsak
Giysimiz üstümüze ölçülü biçili

İşte bundan hırlıyor ozan denen kişi

Leke

Bir leke bittiği yerde
Başlıyor bu sokakların
Bir susmuşlukla başlıyor
Yansıdığım aynalarda
Bir var bir yok aynalarda
Odalarda bilmediğim
Uykularımda kuluçka
Rüzgâr uyanıklığımda
Bir yağ yoğun ve kara
Yaygın üstüme başıma
Bulaşacakmışçasına

Ben akıntının ırmağı
Onun için çalışıyorum
Saatini kuruyorum
Bir günün gece yüzü
Bırakıyorum işlesin
Tıkır tıkır işliyor da
Bu hızla dönen kocaman
Suyu öğüten değirmen
Bir gök mavisinden kaçmış
Bir söz söyleyemediğim
Dursun diye o orada

Ama durmuyor büyüyor
Usumun yoz sarmaşığı
Çocuk resimlerimin
Bulaşan boyaları bu
Bir böcek yok betiklerde
Çok elli çok ayaklı
Koşuşuyor duvarların
Camların üstünde soğuk
Dokunamam ki yapışkan
Gövdesiz yüz yüzsüz gövde
Hangi aklığın lekeleri

BİLGİ YAYINLARI

1. Ingmar Bergman YABAN ÇİLEKLERİ — Tezer Sümer
2. Jean Tardieu SEKİZ OYUN — Yıldırım Keskin
3. Cahit Atay KARALARIN MEMETLERİ
4. Cahit Atay SULTAN GELİN
5. Albert Camus SANATÇI VE ÇAĞI — Yıldırım Keskin
6. Oppenheimer BİLİM VE SAĞDUYU — Onur Öymen
7. Turgut Özakman DUVARLARIN ÖTESİ
8. A. de Saint-Exupéry KÜÇÜK PRENS — Cemal Süreya - R. Tomris
9. Güner Sümer BOZUK DÜZEN
10. Orson Welles YURTTAŞ KANE — Nijat Özön
11. Giovanni Guareschi DON CAMILLO VE ŞEYTAN — Yurdakul Fincancı
12. Güngör Dilmen MİDASIN KULAKLARI
13. Friedrich Dürrenmatt DURUŞMA GECESİ — Cenap Yılmaz
14. Anton Çehov TÜTÜNÜN ZARARLARI
    BİR EVLENME TEKLİFİ
    AYI
    SAYFİYEDE YAZ — Yılmaz Gruda
15. Yakup Kadri Karaosmanoğlu SODOM VE GOMORE
16. Albert Camus BİR ALMAN DOSTA MEKTUPLAR — Suat Tuygan
17. Cahit Atay PUSUDA
18. Aisopos EZOP MASALLARI — Tarık Dursun K.
    Desenler: Aslı - Turhan Selçuk
19. Gustave Janouch KAFKA İLE KONUŞMALAR — A. Turan Oflazoğlu
20. Akutagava RAŞOMON — Tarık Dursun K.
21. Pudovkin SİNEMANIN TEMEL İLKELERİ — Nijat Özön
22. Yakup Kadri Karaosmanoğlu HÜKÜM GECESİ
23. Ingmar Bergman YEDİNCİ MÜHÜR — A. Turan Oflazoğlu
24. Marguerite Duras MODERATO CANTABILE — Bertan Onaran
25. Albert Schweitzer ÇOCUKLUĞUM VE GENÇLİĞİM — Yurdakul Fincancı
26. Antonioni GECE — Ülkü Tamer
27. D.H. Lawrence ANKA KUŞU — Akşit Göktürk
28. Truman Capote TIFFANY'DE KAHVALTI — Meral Alakuş
29. Bertrand Russell DÜNYA GÖRÜŞÜM — Cenap Yılmaz
30. Aziz Nesin MEMLEKETİN BİRİNDE HOPTİRİNAM
31. Friedrich Dürrenmatt YUNANLI BİR KIZ ARANIYOR — Akşit Göktürk
32. Cevdet Kudret DİLLERİ VAR BİZİM DİLE BENZEMEZ
33. André Bazin ÇAĞDAŞ SİNEMANIN SORUNLARI — Nijat Özön
34. ON KISA OYUN — Türkçesi: Ülkü Tamer

Sabahattin Kudret Aksal, İstanbul'da doğdu (1920), ilk ve orta öğrenimini İstanbul'da gördü, Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünü bitirdikten (1943) sonra, İstanbul'da felsefe öğretmenliği, Çalışma Bakanlığı İş Müfettişliği, Belediye Konservatuvarı Müdürlüğü, Şehir Tiyatrosu Müdürlüğü, Belediye Yazı İşleri Müdürlüğü gibi görevlerde çalıştı. Sanat hayatına şiirle başlayan (1938) Aksal, hikâye ve oyun dallarında da başarılı eserler vermiş, Sait Faik Hikâye Armağanı (1955) ile Türk Dil Kurumu Hikâye Ödülü'nü (1957) kazanmıştır. Şiirleri şu kitaplarda toplanmıştır: "Şarkılı Kahve" (1944, 1953), "Gün Işığı" (1953), "Duru Gök" (1958), "Elinle" (1962), "Eşik" (1970).

Şiirleri üzerinde inceden inceye uğraşan, hiçbir şeyi tesadüfe bırakmayan sanatçının şiir alanındaki son çalışmaları, bu kitabında üç bölümde toplanmıştır.

BİLGİ BASIMEVİ - ANKARA, 1970